

30 бро. И сега вече си тръгналъ, понеже си
 много пожелалъ бащиния си домъ; но
 31 защо си открадналъ боговетъ ми? А Я-
 ковъ отговори и рече Лавану: *Побѣгнахъ*
 понеже се убояхъ; защото рекохъ: Да
 не би отнелъ ти дъщеритъ си отъ мене.
 32 Въ когото намѣришъ боговетъ си, нека
 не живѣе: прѣдъ братята наши познай
 какво твое има у мене, и си го вземи;
 защото не знаеше Яковъ че Рахиль ги
 33 бѣ откраднала. И тъй, влѣзе Лаванъ въ
 шатъра на Якова, и въ шатъра Лиинъ,
 и въ шатритъ на двѣтъ рабини; но не
 намѣри. Тогазъ излѣзе изъ шатъра на
 34 Лия и влѣзе въ шатъра на Рахиль. А
 Рахиль бѣше взела домашните идоли, и
 турила ги бѣше въ седлото на камилата,
 и седѣше на тѣхъ. И като прѣтърси La-
 35 vanъ всичкия шатъръ, не намѣри. А тя
 рече на баща си: Да се не види тежко
 господину моему, защото не можъ да ста-
 на прѣдъ тебе, понеже имамъ обикнове-
 ното на женитѣ. И търси той, и не на-
 мѣри идолитѣ.
 36 И разсърди се Яковъ и скара се съ
 Лавана; и отговори Яковъ и рече Лава-